

HRVATSKI ZAVOD ZA
TRANSFUZIJSKU MEDICINU

Poruka čitateljima

„Osmijehom i raširenih ruku u transfuziji
dočekujemo vaše roditelje, djedove i bake, a kada
postanete punoljetni, tako ćemo dočekati i vas –
NAŠE JUNAKE!“

HRVATSKI ZAVOD ZA
TRANSFUZIJSKU MEDICINU

REPUBLIKA HRVATSKA
Ministarstvo
zdravstva

Rinaldo Antolović

KAPKO PRIČA PRIČU O CVITI I MLADIĆU

Napisao

Rinaldo Antolović

Ilustrirala

Lidija Kraljević

Izdavač

Hrvatski zavod za transfuzijsku medicinu

Petrova 3, Zagreb

**Uz potporu Ministarstva zdravstva Republike
Hrvatske.**

Lektura i korektura

Ines Zinarić

Grafičko oblikovanje

Oblik dizajn d.o.o., Zagreb

Tisak

Kerschoffset d.o.o., Zagreb

ISBN 978-953-98890-4-1

CIP zapis je dostupan u računalnome katalogu Nacionalne i sveučilišne knjižnice u Zagrebu pod brojem **001279724**.

Sva prava pridržana. Ova knjiga je zaštićena autorskim pravima i ni jedan njezin dio ne smije se umnožavati ili javno reproducirati u bilo kojem obliku bez dopuštenja autora i izdavača.

NAPISAO

RINALDO ANTOLović

ILUSTIRALA

LIDIJA KRALJEVIĆ

Kapko
^v
prica
^v
pricu
o Cviti
i mladicu

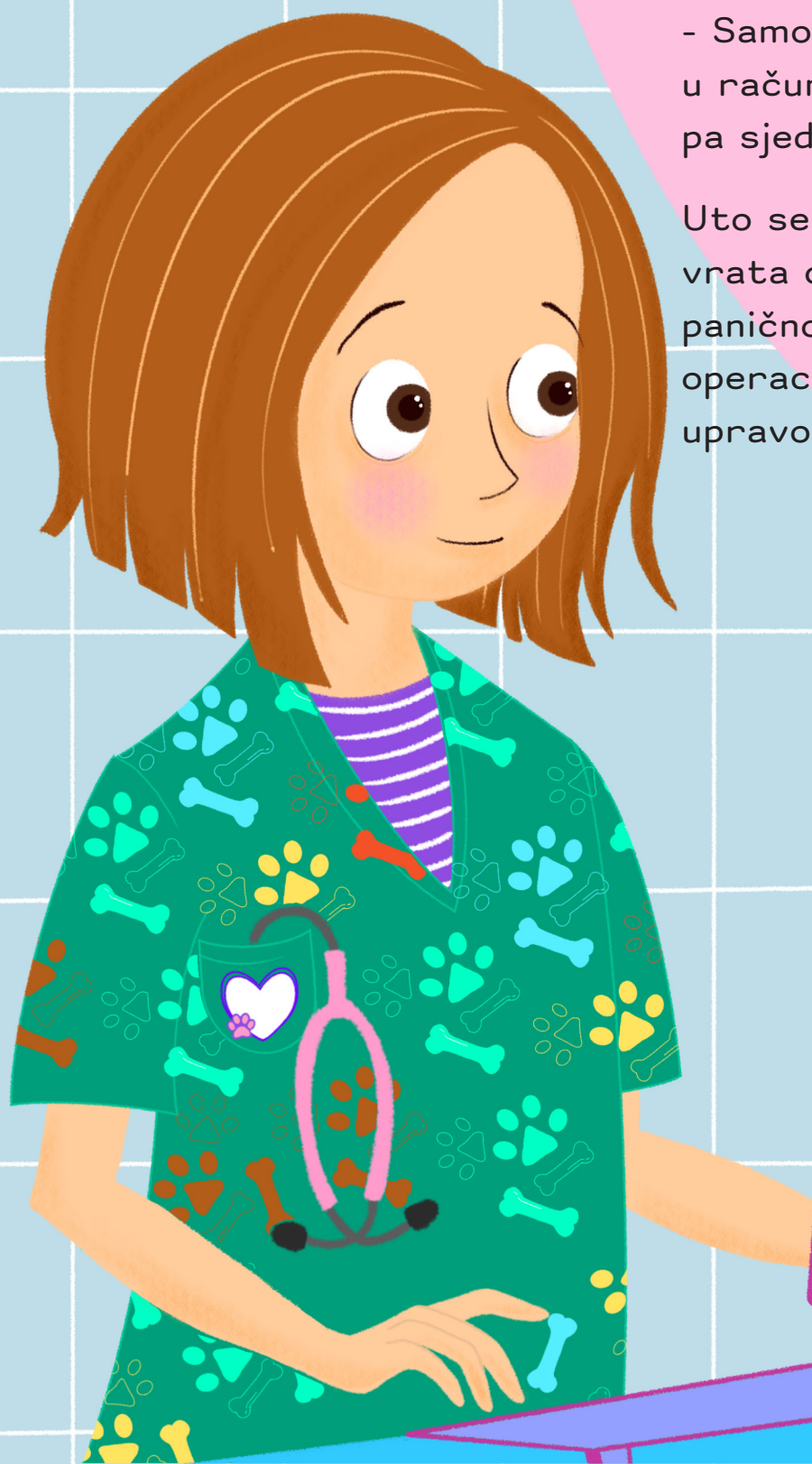
- Bravo, curo! -
hvalila je Cvitu liječnica
u zelenoj kuti.

- Znači... zdrava je? - brižni mladić još jednom upita veterinarku.
- Ma naravno da je zdrava! Vidimo se za godinu dana na novom redovnom pregledu, kakav je i ovaj bio - umiri ga ona.

Mladić pogladi Cvitu po glavi, a ona mu uzvrat i veselim i energičnim mahanjem repom.

- Samo da još sve lijepo upišemo u računalo - reče veterinarka pa sjedne za svoj radni stol.

Uto se iznenada širom otvore vrata ordinacije, a tehničarka panično pozove liječnicu u operacijsku salu. Ondje je upravo bio stigao ozlijeđeni pas.

- Treba ga hitno operirati, liječnice! Trebat će nam i krvi, jadničak je izgubio dosta krvi po putu - zabrinuto će tehničarka.

- Ali trenutno nemamo krvi!

- odgovori veterinarka, brzo razmišljajući o tome što im je činiti.

Cvita tad glasno zalaje pa uputi
značajan pogled svom vlasniku.
- Što ti je, Cvita? - upita je mladić.

Cvita ponovo zalaje pa skoči sa
stola za preglede, stane pred
liječnicu i podigne šapu kao da joj
želi dati pet.

- Mislim da se Cvita upravo javila za dobrovoljno davanje krvi - reče liječnica za životinje.

Liječnica pogleda mladića pa ga upita dopušta li da Cviti izvade malo krvi kako bi spasili psića koji je upravo stigao u ordinaciju.

- Naravno, pa vidite da se i sama javila - odgovori mladić blago, a Cvita opet veselo zalaje.

Nakon svega nekoliko minuta Cvita i njezin mladi vlasnik ponosno su hodali gradom, znajući da su svojom malom, a opet velikom i plemenitom gestom pomogli spasiti psića stradalog u nesreći.

HRVATSKI ZAVOD ZA
TRANSFUZIJSKU MEDICINU

Najednom, Cvita naglo skrene pokraj
stare kuće pa se u trenu oboje nađu
u velikom dvorištu koje je vodilo do
zgrade na kojoj je pisalo:

“Hrvatski zavod
za transfuzijsku medicinu”.

- Kako je slatka! Smijemo li je podragati? -
uglas su govorili djevojčica i dječak koji su
se igrali pred zgradom u kojoj se daruje krv.

- Naravno - odgovori mladić pa ih upita žive li
oni u kući što se nalazila pokraj ceste.

- Ne, ne - odgovori dječak,
a djevojčica ga prekine pa
nastavi: - Čekamo mamu i
tatu. Oni su tamo - reče
i prstom pokaže prema
Zavodu.

- Kako se zove? – upita dječak znatiželjno, gledajući psa.

- Cvita - odgovori mladić.

- A zašto ima povez oko noge, je li bolesna? -animalo je djevojčicu.

- Ne, darovala je krv - ponosno će mladić.

- A jeste li vi ikada darovali krv? -
upita dječak mladića.

- Nisam... malo me strah -
odgovori mladić iskreno.

Djevojčica i dječak ispričaju kako njihovi roditelji redovito daruju krv i kako će oni kada postanu punoljetni također darovati krv.

- Tako je nečija krv jednom pomogla i našem djedu - objasni djevojčica.

Mladić se nakratko zamisli pa zaključi da je vrijeme da i on napokon daruje krv. Zakorači zatim prema Zavodu, ali, ustrašen, ipak malko zastane.

Primijetivši da joj se vlasnik nećka, Cvita pojuri naprijed, pa ga povodcem doslovce povuče prema zgradi iz koje su upravo izlazili roditelji djevojčice i dječaka.

- Dobar dan i dobro nam došli! –
ljubazno ih pozdravi zdravstvena
tehničarka.

- Dobar dan... – odgovori mladić
zbunjeno, a Cvita radosno zalaje.

- Slobodno uđite, ne bojte se!
Nema ovdje ničeg strašnog -
kaže mu nasmiješena tehničarka
pa uzme povodac iz mladićeve ruke
i nastavi:

– Ja ću se pobrinuti za ovu
ljepoticu koja ovako veselo
maše repom, a vi se slobodno
uputite kod liječnice koja će
vam sve objasniti. Možete je
pitati što god vas zanima.

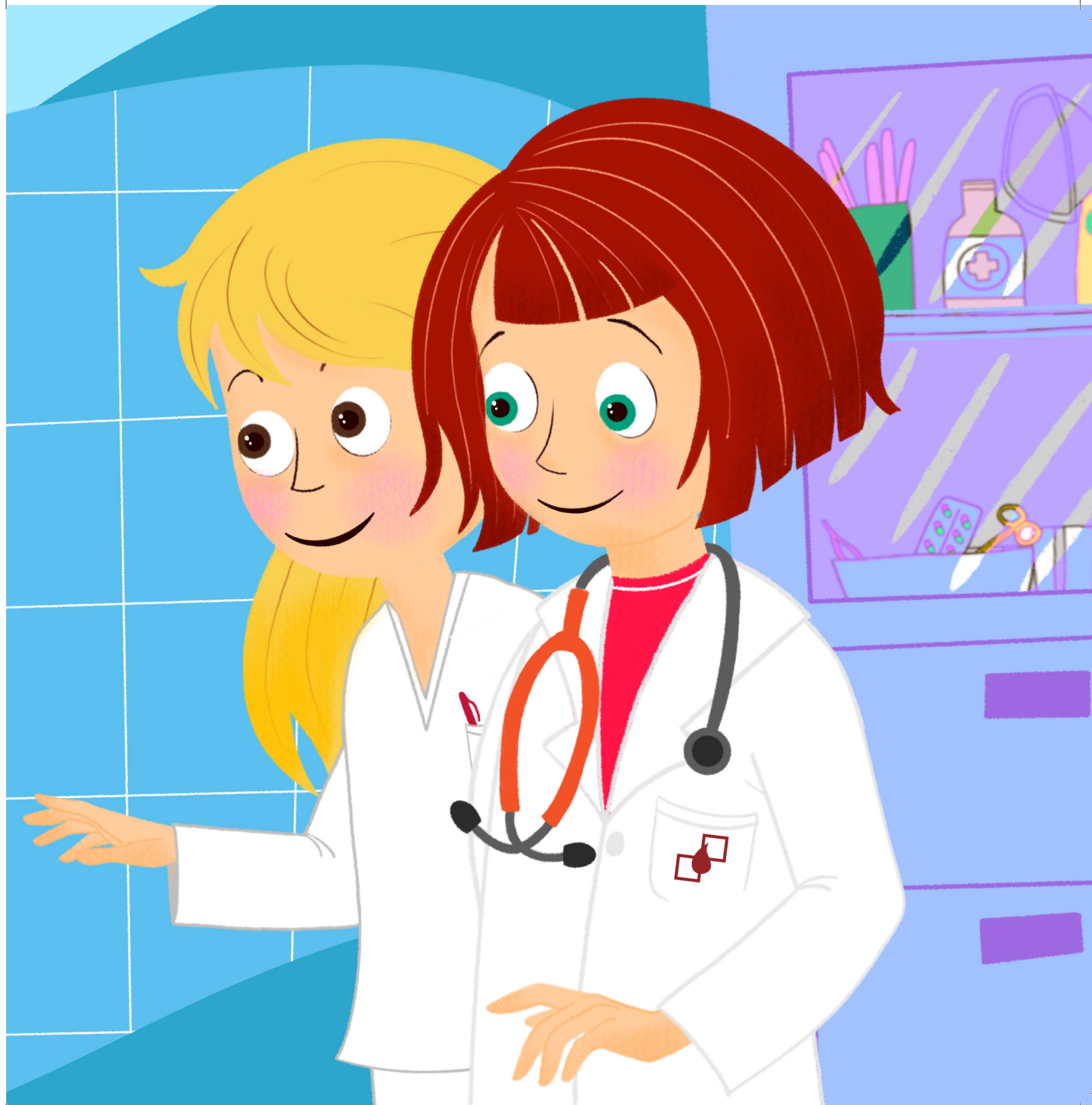

Mladić se i dalje premišljao i mirno stajao u mjestu, stoga ga je Cvita njuškicom pogurala prema ordinaciji u kojoj se nalazila liječnica.

- Što ti je sad, Cvita? – upita je mladić smeteno.

- Mislim da vas Cvita samo želi ohrabriti – uz osmijeh mu odgovori tehničarka.

Za manje od pola sata ulicama grada šetali su Cvita i njezin vlasnik, važno ističući svatko svoj zavoj, sretni i ponosni što su oboje napravili tako plemenito i hvalevrijedno djelo.

O SLIKOVNICI

Uz Cvitu, koja je pravi mali heroj, svako dijete koje dođe u doticaj s ovom slikovnicom može jako puno naučiti.

Osim što ilustracije mogu vrlo lako okupirati dječju pažnju s obzirom na pregršt boja i simpatičnih lica životinjskih likova, čitanje ove priče mališanima može jednako lako dovesti do benefita za njihov socio-emocionalni razvoj i emocionalnu inteligenciju. Da, možda će sada prvi put čuti za koncept darivanja krvi i Zavod za transfuzijsku medicinu, ali, iako će im pojam zvučati neobično, odraslo i nerazumljivo, važno je da ga s njim upoznamo. Upravo su iz tog razloga za dječju dob primjereno odabrani likovi pasa koji ih uvode u priču darivanja krvi. Već nakon prvog čitanja kod djece potičemo razvoj empatije, prepoznavanja tuđih emocija i potrebe da na njih odgovore kako i koliko mogu. Jako je vrijedna emocija straha kod Cvitinog vlasnika koju prihvaća i pobjeđuje uz pomoć svoje prijateljice - ima li bolje prilike za razgovor s djetetom o njegovim strahovima i što može učiniti da ih pobijedi? Poruka je također kako je sasvim u redu i

poželjno pokazati kad se bojimo!

Osim što djeca uz slikovnicu mogu naučiti prepoznati svoje i tuđe emocije, iskazati ih i pomoći drugima, vjerujem kako za 10-15 godina možemo očekivati ozbiljan porast punoljetnih darivatelja krvi, ukoliko slikovnica uđe na popis “obvezne lektire” u dječjim vrtićima, osnovnim školama i knjižnicama.

P.S. Ne zaboravite, djeca najviše i najbrže uče po modelu.
Dakle, trk u Petrovu 3!

Lea Cikron, mag. psych.

RJEČNIK MEDICINSKIH POJMOVA

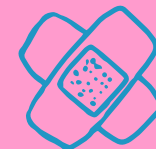
KRV

Hej djeco, znate li što je krv? To vam je kao tim superjunaka u vašem tijelu! Zamislite da imate milijune malih superjunaka koji trče kroz vaše tijelo, bore se protiv bolesti i nose kisik (to je ono što dišemo) do svih dijelova vašeg tijela. Kad se porežete, krv se pojavi kao crveni alarm i brzo stvori krastu kako bi vas zaštitila.

KRVNE GRUPE

Znate li da svi imamo različite vrste krvi, baš kao što imamo različite vrste sladoleda? Krvne grupe su kao okusi sladoleda - imamo A, B, AB i O. Neki ljudi imaju krvnu grupu A, što je kao vanilija, drugi imaju B, što je kao čokolada, AB je kao mješavina vanilije i čokolade, a O je kao običan sladoled bez dodataka.

TRANSFUZIJA

Što je to transfuzija? Ponekad, kad se netko jako razboli ili ozlijedi, njegovim superjunacima u krvi treba pojačanje.

Transfuzija je kao da dobijete pomoć od drugih superjunaka iz tuđe krvi. Oni dođu kroz cijevčice i iz vrećice i pomognu vašim superjunacima da se bore protiv bolesti i ozljeda. Dakle, transfuzija je kao da dobijete dodatne supermoći kada vam je jako potrebno da biste se brže oporavili i osjećali bolje.

DARIVATELJ KRV

Superheroj koji pomaže jako bolesnima i ozlijeđenima darujući svoju krv.

PRIBOR ZA DARIVANJE KRV

To je kao kutija s alatima za superheroje. Kada netko želi darovati krv, koristi se poseban pribor koji pomaže da sve bude sigurno i čisto.

Prvo, tu je igla - ona je kao čarobni štapić koji uzima krv iz ruke. Zatim imamo plastične vrećice - one su kao posebne torbice u koje se sprema krv. Sve je sterilno i za jednokratnu upotrebu, što znači da se koristi samo jednom, baš kao papirnati tanjuri na rođendanskoj zabavi.

Tu su i epruvete - male bočice koje pomažu doktorima da provjere krvnu grupu i osiguraju da je sve u redu. I na kraju, tu je i zavoj - on je kao mali plašt koji štiti mjesto gdje je igla bila.

Dakle, pribor za darivanje krvi je kao set alata koji pomaže superherojima da daruju svoju krv i pomognu drugima.

KREKET ZA DARIVANJE KRV

Kada netko želi darovati krv, legne na taj krevet koji je jako udoban i mekan, baš kao oblak na kojem se osjeća posebno hrabro i sretno. Krevet za darivanje krvi je poseban tron za superheroje koji žele pomoći drugima.

O AUTORU

Rinaldo Antolović rođen je 24. studenog 1982. godine u Zagrebu. Osnovnu školu „Vladimir Nazor“ pohađao je od 1989. do 1997. godine u Zagrebu. Srednju školu na Zdravstvenom učilištu smjer zdravstveno laboratorijski tehničar u trajanju od četiri godine završava 2001. Nakon završene srednje škole zapošljava se u Hrvatskom zavodu za transfuzijsku medicinu gdje i danas radi.

Prvu slikovnicu „Badnja noć“ objavljuje 2021. godine, a već iduće godine slikovnicu pod nazivom „Džungla“.

Uz stalan posao piše kratke priče te je u postupku pisanja romana za odrasle. 2023. godine postaje članom Hrvatskog društva književnika za djecu i mlade - Klub prvih pisaca.

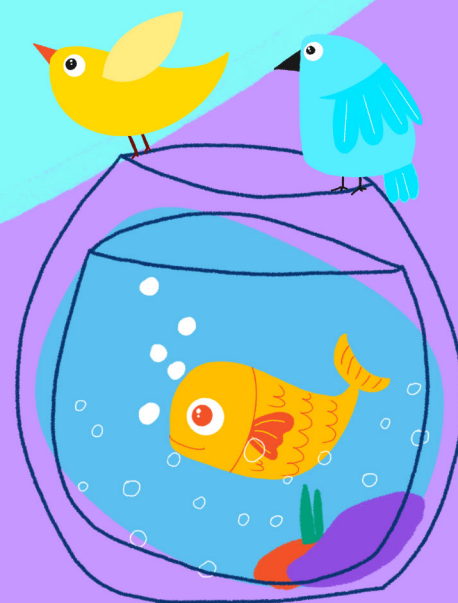
O ILUSTRATORICI

Lidija Kraljević rođena je u Zagrebu, gdje živi i radi kao grafička dizajnerica i ilustratorica. Uz studij dizajna, usavršavala se i u Školi modernog mozaika u Bruxellesu i Ravenni, kao i u Školi animiranog filma u Zagrebu. Dodatnu edukaciju za ilustraciju dječjih knjiga završila je u Bruxellesu.

Dosad je ilustrirala dvanaest knjiga za djecu. Aktivna je članica ULUPUH-a, udruge Zaviri u priču i Hrvatskog kulturnog društva u Bruxellesu. Sudjelovala je na više od dvadeset skupnih i nekoliko samostalnih izložbi.

Lidija voli glazbu, kazalište, sport, more, šetnje, crtanje i, najviše od svega, vrijeme provedeno s obitelji i prijateljima.

Živi i radi u Zagrebu.

DRAGI RODITELJI I OSTALI ODRASLI

Krv je nezamjenjiv lijek, a jedini izvor tog lijeka je zdrav čovjek, darivatelj krvi. Transfuzijska služba je posrednik između zdravog i bolesnog pojedinca, most između dobrote i iščekivanja, dio medicine koji dar plemenitog čovjeka prerađuje u lijek za nemoćnog bolesnika. Najvažnija je činjenica da nema jasne granice pripadnosti između darivatelja i primatelja krvi u jednom narodu osim što je svatko od nas u svakom trenutku svog života potencijalni primatelj krvi, a broj potencijalnih darivatelja je ipak ograničen.

Tijekom 80 godina postojanja Hrvatski zavod za transfuzijsku medicinu bio je i jest taj most između zdravlja i bolesti, poveznica plemenitih ljudi koji dio svoga zdravlja kroz ispruženu ruku daruju nepoznatim bolesnicima. I tako iz dana u dan, godinama, milijuni ispruženih ruku dobrih, najboljih naših sugrađana daruju lijek kojeg nije moguće drugačije proizvesti. Kroz darovanu krv darujemo ljubav, darujemo nadu u ozdravljenje, vjeru u dobrotu čovjeka. Ako je zdravlje najveće bogatstvo, onda je darivanje krvi najveća privilegija. Iskoristimo je dok možemo – darujmo drugom jer nikad ne znamo kada će nečija dobrota vratiti nama vjeru u život.

Ravnateljica

doc. prim. dr.sc. Irena Jukić, dr. med.

HRVATSKI ZAVOD ZA
TRANSFUZIJSKU MEDICINU

Zahvala čitateljima

„Svaka priča koju pročitate raste poput sjemenke u vašem srcu – hvala vam draga djeco što činite svijet boljim kroz svoje snove i znatiželju.”

